

Румъния твърди, че не замърсява Русе. Било каквото било, но сега вече не! Кореспондентът на БТА в Букурещ Петьо Петков съобщава, че в интервю през октомври д-р Йоан Йецо (член на парламентарната комисиия за екологично равновесие и защита на околната среда) отхвърля всички искания на българските еколози. Румънският парламентарист доказва, че спирането само за два месеца на инсталациите за вулкани (инж. Свобода Стефанова е категорична, че инсталацията не е трябвало да бъде пускана, преди да бъде подложена на международна експертна оценка, но на 20 август тя е подготвена за работа – б. а.) е струвало на румънците 20 млн. долара. Това не било нищо друго освен хвърлени пари нахалост, за да се заплати за... българското недоверие.

КОИ ПЛАЩА ЗА НЕДОВЕРИЕТО

Същата теза поддържа и префектът на окръг Гюргево Адриан Рантеш. В пратителствения в „Диминяца“ той твърди, че русенци сами били виновни за проблемите си, тъй като не вземали екстрени мерки да премахнат своите източници на замърсяване.

Интересното е, че инженер Иван Черкезов, заместник-председател на Временния изпълком на ОБНС в Русе, дори при тази злостна канонада не се поддава на нападките и не отвърща със същия тон. „Напоследък, казва той, забелязвам у нашите съседи нежелание за разумен и конструктивен диалог. Противопоставят Козлодуй, а забравят за АЕЦ в Черна вода! Вече ни е ясно, че гюргевското ръководство няма права в решава-

нето на проблемите на химическия комбинат, защото този обект не е подчинен на общината.“

А колкото до обвиненията, че Русе не прави нищо, за да ликвидира собствениците си замърсители, а само голословно се противопоставя един уж „мирен, чист и усмихнат град“ на „лошото Гюргево“, то трябва да се видят фактите:

- Само през тази година са изразходвани около два милиона лева за екологизация на градския транспорт.

- През 1990 г. са газифицирани пет основни предприятия, действащи в централната част на града.

- Прекрати работа леярната на завод „Георги Димитров“, електрофилтрите на ТЕЦ „Изток“ могат да улавят до 95 на сто от праха. Фирмата „Гаврил Генов“ спря производството на хаш-киселината, а от януари предприятието „Леон Таджер“ няма да произвежда бели масла.

- Продължава финансирането на пречиствателните станции за отпадни води в „Дунавска коприна“ и „Родопи“.

Списъкът е дълъг. Обобщените цифри показват, че средно годишно от 1988 г. се харчат от 40 до 60 млн. лева за решаване на екологичните проблеми на Русе. Колко градове в България и колко в Румъния могат да се похвалят с подобно внимание?

Първоначално приетата екологична програма е предвиждала до 1995 г. да се ликвидират основните причини за замърсяването на Русе от местни източници. Икономическата криза и забавянето в приемането на нови закони дадоха отражение върху темповете и сроковете, фиксирани в програмата. Несъмнено ще се получи едно разтегляне във времето до към 2000 година. Но отказ от първоначалната позиция няма, защото местоположението на селището е такова, че по принцип атмосферата на града е податлива на замърсяване. Сега с нетърпение се очакват резултатите от съвместните изследвания на специалистите от Института по метрология и хидрология при БАН и техните колеги от Румъния. Така не само ще се видят особеностите на микроклимата, но и ще се набележат допълнителни мерки за пресичане пътя на замърсителите.

Местните ръководители на общината са убедени, че очакваната международна специализирана експертиза (за която вече бе съобщено) ще бъде ключ към възстановяване на добросъседството и ще ангажира двете правителства в спешното прилагане на предписаните мерки.

Нещо повече: измъченото русенско гражданство настоява, ако експертизите се проточат, ако те не дадат гаранции за чист въздух, европейската общественост да се намеси, да субсидира демонстрация на химическия комбинат и преместването му навътре в румънска територия.

В Русе мнозина ми казваха: „Все още не са сринати мостовете за разбирателство, стига да се седне баз преднамерена теза край масата за преговори.“ И това го твърдят хората, които девет години плащат не с друго, а с цената на здравето си екологичните неблагополучия в посочената Русе – Гюргево.